

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB27 : 1853

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB27 : 1853", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 27.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb27-txt-shoot-n62.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB27:62

#

Stoicisme – det at afdøe

Store Lidelser ere ikke altid just Det, der er istand til ret at hjælpe til at afdøe. Nei, de kunne ogsaa give Livslyst, Aandens Livslyst.

Nei, det meest Dræbende er netop Endelighedens Misere, Ubetydeligheder o: D:

Og Stoicismen var dog dybsindig. Egentligen tillader den kun Selvmord i dette Tilfælde (cfr Zeller Die Philosophie der Griechen). Den tillader ikke Selvmord for at gaae afveien for store Farer, hvor skulde den det! Nei, men dette egl. Dræbende det aandløst Dræbende, her tillader den det, thi her er ligesom Intet for »Aand« at gjøre.

Og just Dette har Xstd. Øie paa. Der hvor Stoicismen vilde sige: nu har Du Lov at dræbe Dig selv – just der ligger egl. det [at] afdøe – hvis man skal holde ud at leve.

Stoicismen har en stor Elasticitet til lidende at kunne holde ud med saare Meget, som et Msk. i Almdl. vilde gyse for. Men dens Elasticitet er dog saaledes, at den kan svinge – her ligger saa Selvmordet, Taalmodighedens Elasticitet brister – og her ligger det Christelige: at afdøe.